ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1997

Vyhlásené: 21.03.1997 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

82

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 7. júna 1968 bol v Londýne otvorený na podpis Európsky dohovor o informáciách o cudzom práve.

V mene Slovenskej republiky bol dohovor podpísaný 3. novembra 1995 v Štrasburgu.

S prijatím dohovoru vyslovila súhlas vláda Slovenskej republiky uznesením z 8. augusta 1995 č. 590. Listina o prijatí bola uložená u generálneho tajomníka Rady Európy, depozitára dohovoru, 5. decembra 1996.

Dohovor nadobudol platnosť 17. decembra 1969 na základe článku 17 ods. 2 a vo vzťahu k Slovenskej republike nadobudol platnosť 6. marca 1997 na základe článku 17 ods. 3.

Slovenská republika urobila pri podpise dohovoru vyhlásenie tohto znenia:

„Podľa článku 2 ods. 1 a 2 Európskeho dohovoru o informáciách o cudzom práve zo 7. júna 1968 Slovenská republika určuje ako prijímajúci a odosielajúci orgán

Ministerstvo spravodlivosti
Slovenskej republiky,
sekciu medzinárodného práva,
Župné námestie 13,
813 11 Bratislava.“

Slovenský preklad dohovoru sa vyhlasuje súčasne.

EURÓPSKY DOHOVOR

o informáciách o cudzom práve

Preambula

Členské štáty Rady Európy, signatári tohto dohovoru,

berúc do úvahy, že cieľom Rady Európy je dosiahnuť väčšiu jednotu medzi jej členmi,

presvedčené, že vytvorenie systému medzinárodnej vzájomnej pomoci na uľahčenie plnenia úloh justičných orgánov zaobstarávaním informácií o cudzom práve prispeje k dosiahnutiu tohto cieľa,

dohodli sa takto:

Článok 1

Rozsah dohovoru

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru si budú navzájom poskytovať informácie o svojom práve a procesných normách z občianskej a obchodnej oblasti, ako aj informácie o systéme svojho súdnictva.
2. Dve zmluvné strany alebo niekoľko zmluvných strán sa môžu dohodnúť, že tento dohovor vo vzájomnom vzťahu rozšíria aj na iné oblasti, než sa uvádzajú v predchádzajúcom odseku. Text takýchto dohôd treba zaslať generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

Článok 2

Národné orgány poverené vykonávaním dohovoru

1. Na vykonávanie ustanovení tohto dohovoru každá zmluvná strana zriadi alebo určí jeden orgán (ďalej len „prijímajúci orgán“)

   a) na prijímanie žiadostí o informácie v zmysle článku 1 tohto dohovoru od inej zmluvnej strany,

   b) na postup podľa článku 6 po prijatí takýchto žiadostí.

   Prijímajúcim orgánom môže byť ministerstvo alebo iný štátny orgán.
2. Každá zmluvná strana môže zriadiť alebo určiť jeden alebo viac orgánov (ďalej len „odosielajúci orgán“) na prijímanie žiadostí o informácie od svojich justičných orgánov a na ich odosielanie príslušnému cudziemu prijímajúcemu orgánu. Môže určiť, že prijímajúci orgán je súčasne aj odosielajúcim orgánom.
3. Každá zmluvná strana oznámi generálnemu tajomníkovi Rady Európy názov a adresu svojho prijímajúceho orgánu, a ak to prichádza do úvahy, aj svojho odosielajúceho orgánu či orgánov.

Článok 3

Orgány oprávnené podať žiadosť o informáciu

1. Žiadosť o informáciu musí vždy podávať justičný orgán, a to aj v prípade, ak ju tento orgán nevypracúval. Žiadosť možno podať iba v prípade, ak sa súdne konanie už začalo.
2. Každá zmluvná strana, ktorá nezriadila alebo neurčila odosielajúci orgán, môže vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy oznámiť, ktoré zo svojich orgánov bude považovať za justičné orgány v zmysle predchádzajúceho odseku.
3. Dve zmluvné strany alebo niekoľko zmluvných strán sa môžu dohodnúť na rozšírení pôsobnosti tohto dohovoru medzi sebou o žiadostiach od iných orgánov než justičných. Texty týchto dohôd treba zaslať generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

Článok 4

Obsah žiadosti o informácie

1. Žiadosť o informácie musí obsahovať názov justičného orgánu, ktorý žiadosť podáva, ako aj povahu veci. Musí obsahovať čo najpresnejšie formulované otázky zamerané na požadované informácie o práve dožiadaného štátu a v prípade, že v dožiadanom štáte existuje viac právnych systémov, určenie toho právneho systému, o ktorom sa informácie žiadajú.
2. Žiadosť musí obsahovať aj skutočnosti potrebné na jej správne pochopenie a na poskytnutie úplnej a presnej odpovede. K žiadosti možno pripojiť kópie listín, ktoré objasňujú rozsah žiadosti.
3. Žiadosť môže obsahovať otázky aj z iných oblastí než tých, ktoré sú uvedené v článku 1 ods.1, ak súvisia so základnými otázkami v žiadosti.
4. Ak žiadosť nevypracoval justičný orgán, treba ju doplniť rozhodnutím tohto orgánu, ktorý ju týmto autorizuje.

Článok 5
Zaslanie žiadosti o informácie

Žiadosť o informáciu zasiela prijímajúcemu orgánu dožiadaného štátu odosielajúci orgán, alebo ak takýto orgán neexistuje, ten justičný orgán, ktorý žiadosť podáva.

Článok 6
Orgány príslušné zaslať odpoveď

1. Prijímajúci orgán, ktorý prijal žiadosť o informácie, môže vypracovať odpoveď sám, alebo žiadosť postúpi inému štátnemu alebo oficiálnemu orgánu na vybavenie.
2. Prijímajúci orgán môže v odôvodnených prípadoch alebo z dôvodov správnej organizácie žiadosť postúpiť na vypracovanie odpovede súkromnej organizácii alebo kvalifikovanému právnikovi.
3. Ak je pravdepodobné, že aplikáciou predchádzajúceho odseku vzniknú náklady, prijímajúci orgán pred postúpením žiadosti podľa predchádzajúceho odseku oznámi orgánu, ktorý žiadosť podal, názov súkromnej organizácie alebo meno právnika, ktorému sa žiadosť postúpi, čo najpresnejšie ho informuje o predpokladaných nákladoch a vyžiada si jeho súhlas.

Článok 7
Obsah odpovede

Cieľom odpovede je poskytnúť objektívne a nestranné informácie o práve dožiadaného štátu tomu justičnému orgánu, ktorý žiadosť podáva. Ak je to vhodné, odpoveď má obsahovať text relevantných právnych noriem a súdnych rozhodnutí. V rozsahu nevyhnutnom na poskytnutie správnej informácie dožadujúcemu orgánu treba k žiadosti pripojiť ďalšie listiny, napríklad výňatky z vedeckých diel a z pracovných dokumentov. Možno k nej pripojiť aj komentáre.

Článok 8
Dôsledky odpovede

Informácie poskytnuté v odpovedi nie sú pre justičný orgán, ktorý žiadosť podáva, záväzné.

Článok 9
Zasielanie odpovede

Prijímajúci orgán zasiela odpoveď odosielajúcemu orgánu, ak mu žiadosť zaslal tento orgán, alebo justičnému orgánu, ak mu žiadosť zaslal priamo tento orgán.

Článok 10
Povinnosť odpovedať

1. Prijímajúci orgán, ktorému bola doručená žiadosť o informácie, v prípade, že neprichádza do úvahy použitie článku 11, vykoná opatrenia v súlade s článkom 6.
2. Ak prijímajúci orgán sám odpoveď nevyhotovuje, musí zabezpečiť zaslanie odpovede v súlade s podmienkami uvedenými v článku 12.

Článok 11
Výnimky z povinnosti odpovedať

Dožiadaný štát môže vybavenie žiadosti o informáciu odmietnuť, ak vecou, ktorá je podkladom žiadosti, sú dotknuté jeho záujmy, alebo ak sa domnieva, že by sa odpoveďou mohla ohroziť jeho suverenita alebo bezpečnosť.

Článok 12

Lehota na odpoveď

Odpoveď na žiadosť o informáciu treba poskytnúť čo najrýchlejšie. Ak si však príprava odpovede vyžiada dlhší čas, musí o tom prijímajúci orgán informovať dožadujúci cudzí orgán, a ak je to možné, súčasne uviesť približný dátum odoslania odpovede.

Článok 13

Doplňujúce informácie

1. Prijímajúci orgán, ako aj orgán alebo osoba, ktorú prijímajúci orgán v súlade s článkom 6 poveril vypracovaním odpovede, môže požiadať orgán, ktorý podal žiadosť, aby mu poskytol doplňujúce informácie, ktoré považuje za potrebné na vypracovanie odpovede.
2. Žiadosť o doplňujúce informácie zašle prijímajúci orgán takým spôsobom, aký upravuje článok 9 na zaslanie odpovede.

Článok 14

Jazyk

1. Žiadosť o informáciu a jej prílohy treba vypracovať v jazyku dožiadaného štátu alebo v jednom z jeho úradných jazykov, alebo musia byť doplnené prekladom do tohto jazyka.
2. Dve zmluvné strany alebo niekoľko zmluvných strán sa však môžu dohodnúť, že ustanovenie predchádzajúceho odseku nebude platiť v ich vzájomnom vzťahu.

Článok 15

Náklady

1. Za vypracovanie odpovede sa nebudú vyžadovať žiadne poplatky ani náhrada nákladov okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 6 ods. 3 a ktoré bude hradiť štát podávajúci žiadosť.
2. Dve zmluvné strany alebo niekoľko zmluvných strán sa však môžu dohodnúť, že ustanovenie predchádzajúceho odseku nebude platiť v ich vzájomnom vzťahu.

Článok 16

Federálne štáty

Vo federálnych štátoch môžu byť z ústavných dôvodov výkonom funkcií prijímajúceho orgánu, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 2 ods. 1, poverené iné štátne orgány.

Článok 17

Nadobudnutie platnosti dohovoru

1. Tento dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy. Podlieha ratifikácii alebo prijatiu. Ratifikačné listiny alebo listiny o prijatí sa uložia u generálneho tajomníka Rady Európy.
2. Tento dohovor nadobudne platnosť tri mesiace po dni uloženia tretej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí.
3. Vo vzťahu k signatárskemu štátu, ktorý dohovor ratifikuje alebo prijme neskôr, nadobudne dohovor platnosť tri mesiace po dni uloženia jeho ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí.

Článok 18

Prístup štátu, ktorý nie je členom Rady Európy

1. Po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru môže Výbor ministrov Rady Európy prizvať ktorýkoľvek nečlenský štát na pristúpenie k tomuto dohovoru.
2. Pristúpenie sa uskutoční uložením listiny o pristúpení u generálneho tajomníka Rady Európy a nadobudne platnosť tri mesiace po dni uloženia.

Článok 19

Územný rozsah dohovoru

1. Každá zmluvná strana môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí alebo prístupe označiť územie alebo územia, ktorých sa tento dohovor bude týkať.
2. Každá zmluvná strana môže pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo prístupe alebo kedykoľvek neskôr vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť územnú pôsobnosť tohto dohovoru na ktorékoľvek iné územie označené vo vyhlásení, za ktorého zahraničné vzťahy je zodpovedná alebo z ktorého poverenia je oprávnená konať.
3. Vyhlásenie vyhotovené podľa predchádzajúceho odseku môže byť odvolané vo vzťahu ku ktorémukoľvek územiu uvedenému v tomto vyhlásení postupom upraveným v článku 20 tohto dohovoru.

Článok 20

Doba platnosti dohovoru a vypovedanie

1. Doba platnosti tohto dohovoru je neobmedzená.
2. Každá zmluvná strana môže tento dohovor vypovedať oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy.
3. Vypovedanie sa stane účinným šesť mesiacov po dni doručenia takéhoto oznámenia generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

Článok 21

Úlohy generálneho tajomníka Rady Európy

Generálny tajomník Rady Európy oznámi členským štátom Rady Európy a každému štátu, ktorý pristúpil k tomuto dohovoru,

a) každý podpis,

b) uloženie každej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo pristúpení,

c) každý dátum nadobudnutia platnosti tohto dohovoru v súlade s jeho článkom 17,

d) každé vyhlásenie prijaté v súlade s článkom 1 ods. 2, článkom 2 ods. 3, článkom 3 ods. 2 a s článkom 19 ods. 2 a 3,

e) každé oznámenie prijaté v súlade s článkom 20 a dátum, keď sa vypovedanie stane účinným.

Na dôkaz toho dolupodpísaní, na to náležite splnomocnení podpísali tento dohovor.

Dané v Londýne 7. júna 1968 vo francúzskom a anglickom jazyku, pričom oba texty sú autentické, v jednom vyhotovení, ktoré bude uložené v archívoch Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy zašle overené kópie každému signatárskemu štátu a pristupujúcemu štátu.

Príloha k č. 82/1997 Z. z.

EUROPEAN CONVENTION
ON INFORMATION ON FOREIGN LAW

Preamble

The member States of the Council of Europe, signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is the achievement of greater unity between its members;

Convinced that the creation of a system of international mutual assistance in order to facilitate the task of judicial authorities in obtaining information on foreign law, will contribute to the attainment of this aim,

Have agreed as follows:

Article 1

Scope of the Convention

1. The Contracting Parties undertake to supply one another, in accordance with the provisions of the present Convention, with information on their law and procedure in civil and commercial fields as well as on their judicial organisation.

2. However, two or more Contracting Parties may decide to extend as between themselves the scope of the present Convention to fields other than those mentioned in the preceding paragraph. The text of such agreements shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe.

Article 2

National liaison bodies

1. In order to carry out the provisions of the present Convention each Contracting Party shall set up or appoint a single body (hereinafter referred to as the „receiving agency"):

a. to receive requests for the information referred to in Article 1, paragraph 1, of the present Convention from another Contracting Party;
b. to take action on these requests in accordance with Article 6.

The receiving agency may be either a ministerial department or other State body.

2. Each Contracting Party may set up or appoint one or more bodies (hereinafter referred to as „transmitting agency") to receive requests for information from its judicial authorities and to transmit them to the competent foreign receiving agency. The receiving agency may be appointed as a transmitting agency.

3. Each Contracting Party shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe the name and address of its receiving agency and, where appropriate, of its transmitting agency or agencies.

Article 3

Authorities entitled to make a request for information

1. A request for information shall always emanate from a judicial authority, even when it has not been drawn up by that authority. The request may be made only where proceedings have actually been instituted.

2. Any Contracting Party may, if it has not set up or appointed a transmitting agency, indicate, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which of its authorities it will deem a judicial authority within the meaning of the preceding paragraph.

3. Two or more Contracting Parties may decide to extend as between themselves the present Convention to requests from authorities other than judicial authorities. The text of such agreements shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe.

Article 4

Contents of a request for information

1. A request for information shall state the judicial authority from which it emanates as well as the nature of the case. It shall specify as exactly as possible the questions on which information concerning the law of the requested State is desired, and where there is more than one legal system in the requested State, the system of the law on which information is requested.

2. The request shall also state the facts necessary both for its proper understanding and for the formulation of an exact and precise reply. Copies of documents may be attached where necessary to clarify the scope of the request.

3. The request may include questions in fields other than those referred to in Article 1, paragraph 1, where they relate to the principal questions specified in the request.

4. Where a request is not drawn up by a judicial authority it shall be accompanied by the decision of that authority authorising it.

Article 5

Transmission of a request for information

A request for information shall be transmitted directly to the receiving agency of the requested State by a

transmitting agency or, in the absence of such an agency, by the judicial authority from which it emanates.

Article 6

Authorities empowered to reply

1. The receiving agency which has received a request for information may either draw up the reply itself or transmit the request to another State or official body to draw up the reply.

2. The receiving agency may, in appropriate cases or for reasons of administrative organisation, transmit the request to a private body or to a qualified lawyer to draw up the reply.

3. Where the application of the preceding paragraph is likely to involve costs, the receiving agency shall, before making the transmission referred to in the said paragraph, indicate to the authority from which the request emanated the private body or lawyer to whom the request will be transmitted, inform the said authority as accurately as possible of the probable cost, and request its consent.

Article 7

Content of the reply

The object of the reply shall be to give information in an objective and impartial manner on the law of the requested State to the judicial authority from which the request emanated. The reply shall contain, as appropriate, relevant legal texts and relevant judicial decisions. It shall be accompanied, to the extent deemed necessary for the proper information of the requesting authority, by any additional documents, such as extracts from doctrinal works and travaux préparatoires. It may also be accompanied by explanatory commentaries.

Article 8

Effects of the reply

The information given in the reply shall not bind the judicial authority from which the request emanated.

Article 9

Communication of the reply

The reply shall be addressed by the receiving agency to the transmitting agency, if the request had been transmitted by this agency, or to the judicial authority, if the request was sent directly by the latter.

Article 10

Duty to reply

1. The receiving agency to whom a request for information has been sent shall, subject to the provisions of Article 11, take action on the request in accordance with Article 6.

2. Where the reply is not drawn up by the receiving agency, the latter shall be bound to ensure that a reply is sent subject to the conditions specified in Article 12.

Article 11

Exceptions to the obligation to reply

The requested State may refuse to take action on the request for information if its interests are affected by the case giving rise to the request or if it considers that the reply might prejudice its sovereignty or security.

Article 12

Time-limit for the reply

The reply to a request for information shall be furnished as rapidly as possible. However, if the preparation of the reply requires a long time, the receiving agency shall so inform the requesting foreign authority and shall, if possible, indicate at the same time the probable date on which the reply will be communicated.

Article 13

Additional information

1. The receiving agency, as well as the body or the person whom it has instructed to reply, in accordance with Article 6, may request the authority from which the request emanates to provide any additional information it deems necessary to draw up the reply.

2. The request for additional information shall be transmitted by the receiving agency in the same way as is provided by Article 9 for the communication of the reply.

Article 14

Languages

1. The request for information and annexes shall be in the language or in one of the official languages of the requested State or be accompanied by a translation into that language. The reply shall be in the language of the requested State.

2. However, two or more Contracting Parties may decide to derogate, as between themselves, from the provisions of the preceding paragraph.

Article 15

Costs

1. The reply shall not entail payment of any charges or expenses except those referred to in Article 6, paragraph 3, which shall be borne by the State from which the request emanates.

2. However, two or more Contracting Parties may decide to derogate, as between themselves, from the provisions of the preceding paragraph.

Article 16

Federal States

In Federal States, the functions of the receiving agency other than those exercised under Article 2, paragraph 1.a. may, for constitutional reasons, be conferred on other State bodies.

Article 17

Entry into force of the Convention

1. This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification or acceptance.

3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

Article 18

Accession of a State not a member of the Council of Europe

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State to accede thereto.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

Article 19

Territorial scope of the Convention

1. Any Contracting Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any Contracting Party may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 20 of this Convention.

Article 20

Duration of the Convention and denunciation

1. This Convention shall remain in force indefinitely.

2. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

3. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 21

Functions of the Secretary General of the Council of Europe

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Convention of:

a. any signature;
b. any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;
c. any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 17 thereof;
d. any declaration received in pursuance of the provisions of paragraph 2 of Article 1, paragraph 3 of Article 2, paragraph 2 of Article 3 and paragraphs 2 and 3 of Article 19;
e. any notification received in pursuance of the provisions of Article 20 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at London, this 7th June 1968, in French and English, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.